

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.4.2007
KOM(2007) 160 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

SORTEHAVSSYNERGIEN – NYT INITIATIV TIL REGIONALT SAMARBEJDE

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

SORTEHAVSSYNERGIEN – NYT INITIATIV TIL REGIONALT SAMARBEJDE

1. INDLEDNING – BEHOVET FOR EN REGIONAL POLITIK

Den 1. januar 2007 tiltrådte Bulgarien og Rumænien, der begge har kystlinje ved Sortehavet, Den Europæiske Union. Velstanden, stabiliteten og sikkerheden i vores nabolande ved Sortehavet er mere end nogensinde af umiddelbar betydning for EU.

Sortehavsområdet¹ er et særligt geografisk område med mange naturressourcer og en strategisk beliggenhed, hvor Europa, Centralasien og Mellemøsten mødes. Det er en folkerig region, som byder på mange muligheder og udfordringer for sine indbyggere. Regionen er et voksende marked med et stort udviklingspotentiale og er et vigtigt centrum for energi- og transportstrømme. Det er imidlertid også en region med langvarige uløste konflikter, adskillige miljøproblemer og utilstrækkelig grænsekontrol, hvilket stimulerer ulovlig indvandring og organiseret kriminalitet. På trods af væsentlige positive forandringer i de seneste år er der fortsat forskel på tempoet i de økonomiske reformer og kvaliteten af regeringsførelsen i de forskellige lande i området. Et dynamisk regionalt respons på disse anliggender kan i høj grad være til fordel for befolkningen i de pågældende lande og ligeledes bidrage til velstanden, stabiliteten og sikkerheden i Europa i almindelighed.

Den Europæiske Union har allerede gjort en stor indsats for at fremme reformer, øge stabiliteten og støtte udviklingen i sortehavsområdet gennem vidtrækkende samordningsprogrammer. Tre EU-politikker er relevante i denne sammenhæng: førtiltrædelsesprocessen med Tyrkiet, den europæiske naboskabspolitik, (hvor fem af østlige ENP-partnere også medvirker i sortehavssamarbejdet) og det strategiske partnerskab med Den Russiske Føderation. Derudover har EU bidraget til en række sektorinitiativer af regional betydning. (se bilag I)

Der er væsentlige muligheder og udfordringer i sortehavsområdet, som kræver samordnet handling på regionalt plan. Heri indgår nøglesektorer som energi, transport, miljø, bevægelighed og sikkerhed. Formålet med et stærkere regionalt samarbejde er ikke i sig selv at løse langvarige konflikter i området, men det kan medvirke til at skabe gensidig tillid, og med tiden kan det hjælpe med at fjerne visse forhindringer. På grund af sammenstrømningen af kulturer i sortehavsområdet kan en større grad af regionalt samarbejde have positiv indflydelse uden for selve regionen.

Tiden er derfor inde til øget EU-engagement med den videre definition af prioriteterne for og mekanismerne i samarbejdet på regionalt plan. I denne meddelelse præsenterer Kommissionen "sortehavssynergien" som et nyt regionalt samarbejdsinitiativ fra EU.

¹ Sortehavsområdet (se kortet i bilag II) omfatter Grækenland, Bulgarien, Rumænien og Moldova mod vest, Ukraine og Rusland mod nord, Georgien, Armenien og Aserbajdsjan mod øst og Tyrkiet mod syd. Selvom Armenien, Aserbajdsjan, Moldova og Grækenland ikke er kyststater ved Sortehavet, gør deres historie, beliggenhed og nære forbindelser dem til naturlige regionale medspillere.

2. KENDETEGN VED SORTEHAVSSYNERGIEN

Det er ikke Kommissionens hensigt at fremlægge en uafhængig strategi for sortehavsområdet, da EU's generelle politik for regionen allerede er fastlagt i førtiltrædelsesstrategien med Tyrkiet, den europæiske naboskabspolitik (ENP) og det strategiske partnerskab med Rusland. Den videre udvikling og den stort set bilaterale gennemførelse af disse politikker vil fortsat være afgørende for de strategiske rammer.

Der er behov for et initiativ, som supplerer disse politikker, og som sørger for, at det politiske fokus ligger på regionalt plan, og som styrker de løbende samarbejdsprocesser. Hovedformålet med sortehavssynergien er derfor at udvikle samarbejdet i selve sortehavsområdet og mellem området som helhed og Den Europæiske Union.

I dette helt åbne og inklusive initiativ, som bygger på EU's og sortehavsstaternes fælles interesser, tages der hensyn til resultatet af høringerne af samtlige stater omkring Sortehavet. Initiativet vil også styrke synergieffekterne med og bygge videre på erfaringerne fra de nuværende regionale initiativer, som forbinder sortehavsområdet med EU, f.eks. Donau-samarbejdsprocessen.²

Sortehavssynergien er tænkt som en fleksibel ramme, der skal sikre en bedre sammenhæng og politisk vejledning. Ved vurderingen af værdien af EF-støtte til specifikke initiativer bør det være et hovedkriterium, at de lande og regionale organer, der umiddelbart er involveret, er aktivt engageret, herunder i finansieringen.

Indsatsområdet kan godt være bredere end selv regionen, da der er tætte bånd mellem mange aktiviteter og naboområderne, herunder Det Kaspiske Hav, Centralasien og Sydøsteuropa. Der skal være tætte forbindelser mellem sortehavsinitiativet og EU's strategi for Centralasien. Sortehavssamarbejdet kan således indeholde betydelige mellemregionale elementer. Der skal også tages hensyn til andre regionale samarbejdsprogrammer, som støttes af internationale organisationer og tredjelande.³

3. DE VÆSENTLIGSTE SAMARBEJDSOMRÅDER

I begyndelsen bør sortehavssynergien fokusere på de områder og samarbejdssektorer, som afspejler fælles prioriteter, og hvor EU's deltagelse og støtte allerede er på et væsentligt niveau. Derfor opstilles der i denne meddelelse en række kort- og mellemsigtede opgaver på disse områder.⁴

3.1. Demokrati, respekt for menneskerettighederne og god regeringsførelse

Europa-Rådet og OSCE har fastsat standarder for menneskerettigheder og demokrati, som gælder for alle sortehavsstater. EU's indsats på disse områder er overvejende bilateral. Imidlertid kan initiativer på lokalt plan få væsentlig betydning i form af underbygning og fremme af nationale foranstaltninger. I de seneste år har regionale organisationer fra

² Et initiativ, der er udviklet af Østrig, Rumænien, Europa-Kommissionen og stabilitetspagten med henblik på at udvide og styrke Donau-samarbejdet og givet det klare politiske og økonomiske målsætninger.

³ Som FN's, OSCE's, OECD's og Europa-Rådets programmer eller "Black Sea Trust for Regional Cooperation", fra USA's GMF.

⁴ Konkrete opgaver er sat i kursiv i kapitel 3 og 4.

sortehavsområdet forpligtet sig til at udvikle effektive demokratiske institutioner samt at fremme god regeringsførelse og retsstaten. EU bør *støtte disse regionale initiativer ved at udveksle erfaringer* om foranstaltninger til fremme og støtte af menneskerettigheder og bør sørge for *uddannelses- og udvekslingsprogrammer* og bør også *fremme en dialog på regionalt plan med civilsamfundet*

3.2. Styring og styrkelse af bevægeligheds- og sikkerhedsspørgsmål

Forbedret grænsestyring og toldsamarbejde på regionalt plan vil øge sikkerheden og medvirke til bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet som f.eks. menneske-, våben- og narkosmugling og til at forhindre og styre ulovlig indvandring. Succeshistorier som EU's grænsebistandsmission i Moldova og Ukraine viser tillige, at man også derved kan løse konflikter.

Kommissionen fremlægger inden for den nærmeste fremtid en meddelelse om anvendelse af den samlede metode for immigration i de østlige og sydøstlige nabolande, herunder *nye initiativer om bedre indvandringsstyring og bekæmpelse af ulovlig indvandring*. Der findes væsentlige ulovlige indvandringsruter i sortehavsområdet, og netop derfor er det vigtigt med regionalt samarbejde om disse spørgsmål.

Kommissionen har også opfordret landene i området til yderligere at udvikle det praktiske samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet i almindelighed ved at *anvende erfaringerne fra lignende initiativer i Sydøsteuropa og de baltiske lande*. Et tættere regionalt samarbejde vil *styrke de nationale retshåndhævende myndigheder*, især i kampen mod korruption og organiseret kriminalitet. Regionale deltagere i sortehavsområdet kan med fordel udvikle *bedste praksis, indføre fælles standarder for opbevaring og udveksling af oplysninger, indføre varslingsystemer om grænseoverskridende kriminalitet og udvikle uddannelsesordninger*. Man kan forestille sig, at regionalcentret SECI's⁵ og BBCIC's erfaringer og virksomhed kan bruges som grundlag⁶.

3.3. De "fastfrosne" konflikter

Kommissionen er fortalere for en mere aktiv rolle for EU gennem et øget politisk engagement i de igangværende bestræbelser på at løse konflikter (Transdnestrien, Abkhasien, Sydossetien og Nagorno-Karabakh) og har foreslået, at EU også *bør undersøge, hvordan det kan deltage yderligere, bl.a. inden for overvågning*. Sortehavssynergien kan være en af metoderne til forbedring af den generelle situation, idet der kan arbejdes på at løse de underliggende problemer med regeringsførelse og manglende økonomisk udvikling samt manglende social samhørighed, sikkerhed og stabilitet. Der skal lægges særlig vægt på at fremme *tillidsskabende foranstaltninger i de ramte regioner, herunder samarbejdsprogrammer, der specifikt er beregnet på at bringe parter sammen, som normalt er adskilt fra hinanden*.

⁵ South-East European Cooperation Initiative Regional Centre for Combating Trans-border Crime. Centret har hjemsted i Bukarest og har flere sortehavsstater som medlemmer eller observatører.

⁶ Black Sea Border Coordination and Information Centre med hjemsted i Burgas. Centret leverer oplysninger om ulovlig virksomhed i sortehavsområdet og fremmer udvekslingen af oplysninger blandt kystvagter.

3.4. Energi

Sortehavsområdet er et produktions- og transportområde med strategisk betydning for EU's energiforsynings sikkerhed. Det har et betydeligt potentiale for energidiversificering og er derfor en vigtig bestanddel af EU's eksterne energistrategi. Sikkerhed for energidiversificering er til fordel for både vores partnere i regionen og for EU.

Kommissionen agter fortsat at forbedre sine forbindelser med energiproducenter, transitlande og forbrugere i en *dialog om energisikkerhed*. Denne dialog skal fremme retlig og reguleringsmæssig harmonisering gennem Baku-initiativet (jf. bilag I) samt inden for ENP og EU's og Ruslands energialog. Denne dialog kan føres gennem udvidelsen (når tiden er inde) af energifællesskabstraktaten til også at omfatte Moldova, Tyrkiet og Ukraine samt gennem hensigtserklæringerne med Aserbajdsjan og Ukraine, partnerskabs- og samarbejdsaftalen og andre handelsordninger, WTO-tiltrædelsesforhandlinger og i passende omfang via andre bilaterale energiaftaler. Formålet er at etablere *klare, gennemsigtige og ikke-diskriminerende rammer* i overensstemmelse med EU's regler for energiproduktion, transport og transit.

EU hjælper også landene i regionen med at udvikle et *tydeligere fokus på alternative energikilder, energieffektivitet og energibesparelse*, hvilket vil give væsentlig flere energiressourcer.

EU arbejder tæt sammen med sine regionale partnere for at øge energistabiliteten gennem *modernisering og opførelse af ny energiinfrastruktur*. I denne sammenhæng udvikler Kommissionen i samarbejde med sine partnere en *ny energikorridor gennem Det Kaspiske Hav og Sortehavet*. Denne korridor byder på adskillige tekniske muligheder for yderligere gaseksport fra Centralasien gennem sortehavsområdet til EU. På grund af de stigende mængder olie, der transporteres over Sortehavet, hvilket giver anledning til bekymring for sikkerhed og miljø, har EU desuden en særlig interesse i at udvikle bæredygtige og økologiske omstændigheder omkring olien i samarbejdet med regionen. Der overvejes allerede en række omlægningsprojekter via Bosporus. (Se bilag I)

EU bør derfor opfordre til, at der foretages *de store investeringer*, som kræves for at nå de nævnte målsætninger.

Endelig gælder det på kort sigt som foreslået i den nylige meddelelse om en energipolitik for Europa⁷, at Kommissionen vil *undersøge muligheden for at skabe et retlig ramme mellem EU og ENP-området*, der dækker fælles interesser som forsynings sikkerhed, transit og efterspørgsel. Der vil blive lanceret en *feasibility study* med henblik på at fastslå, om det er nødvendigt med sådanne retlige rammer for fremstillings-, transit- og forbrugerlande.

3.5. Transport

Kommissionen kan forventes fortsat at yde aktiv *støtte til det regionale transportsamarbejde* med henblik på at *styrke effektiviteten og sikkerheden i transportaktiviteterne*. EU skal bygge videre på erfaringerne med alle de forskellige initiativer, der er relevante for sortehavsområdet (jf. bilag I). (Se bilag I)

⁷ KOM(2007) 1 endelig af 10.1.2007.

Med den meddelelse⁸, der blev udsendt for nylig, har Kommissionen åbnet en debat, om hvordan transportsamarbejdet kan øges, og hvordan de forskellige igangværende samarbejdsaktiviteter kan strømlines. Man bør fortsat bestræbe sig på at *udvikle transportakserne mellem EU og nabolandene, som gruppen på højt niveau har påpeget*. Der er behov for tæt samordning med nuværende aktiviteter, hvilket bør føre til klar *arbejdsfordeling eller måske endda en delvis sammenslutning af de eksisterende initiativer og strukturer*. TRACECA-strategien, som løber frem til 2015, bør fortsat være et væsentligt grundlag for regional transportudvikling.

Transportpolitisk debat med henblik på reguleringsmæssig tilnærmelse forventes fortsat at stå som et centralt mål. Kommissionen agter at medvirke til at *kortlægge, hvilke initiativer der kan bidrage til at opnå en ensartet og konsekvent gennemførelse af de relevante instrumenter og standarder*. Konkurrenceanne, evnen til at tiltrække trafikstrømme, øget sikkerhed, samfunktion og kombination af transportformer bør stå centralt, når der skal skabes nye planer for fremtiden. *Luftfartssikkerhed og udvidelse af det fælles luftrum er væsentlige målsætninger*. På grund af det voksende behov for transport af kulbrinte *står søfartssikkerheden højt på dagsordenen*. Især gælder det, at *praksis og procedurerne i hensigtserklæringerne fra Paris og Sortehavet om statskontrol med havne bør harmoniseres på højst muligt funktionsniveau*. Kommissionen foreslår, at man *fuldt ud udnytter fordelene ved nærskibstrafik og indre vandveje, især Donau*.

3.6. Miljø

På dette område er der adskillige regionale processer i gang, men gennemførelsen halter bagefter. Behovet for at løse havmiljøproblemer på regionalt plan anerkendes i EU's havstrategi og det foreslåede direktiv om en havstrategi, som Kommissionen vedtog i 2005⁹. EU's havstrategi kræver, at medlemsstaterne i alle regionale have, der grænser op til EU, sikrer samarbejdet med alle landene i regionen. Med dette formål for øje vil medlemsstaterne blive opfordret til at arbejde inden for rammerne af konventionerne om regionale have – herunder Sortehavskommissionen (jf. bilag I). *EF-tiltrædelse af konventionen om beskyttelse af Sortehavet mod forurening er en prioritet*.

Landene i sortehavsområdet skal *styrke gennemførelsen af multilaterale miljøaftaler og begynde et mere strategisk miljø samarbejde i regionen*. I denne sammenhæng kan DABLAS-gruppens metoder i forbindelse med samarbejde om bedre investeringer i vand *kopieres til brug i andre regionale miljøspørgsmål*, som naturbeskyttelse, affaldsstyring, industri- eller luftforurening, i det omfang en regional metode giver reelle fordele. Kommissionen bør også *fremme aktiviteter på regionalt plan til bekæmpelse af klimaforandringer, især ved brug af fælles gennemførelse af mekanismen for ren udvikling i Kyoto-protokollen* og inddrage landene i sortehavsområdet i internationale drøftelser om fremtidige initiativer. Af andre mekanismer, der kan udforskes nærmere, kan nævnes udvikling på længere sigt af nationale emissionshandelsordninger i regionen.

⁸ KOM (2007) 32 endelig "Retningslinjer for transport i Europa og naboregionerne". I meddelelsen, som bygger på henstillingerne fra ekspertgruppen på højt niveau, skitseres de første skridt i en tættere integration af EU's transportsystem med nabolandenes.

⁹ KOM(2005) 504 og KOM(2005) 505 af 24. oktober 2005.

3.7. Havpolitik

Sortehavssynergien giver mulighed for *dialog om EU's kommende holistiske havpolitik*, der skal maksimere den bæredygtige vækst og jobskabelsen i havrelaterede sektorer og i kystregionerne. Heri indgår opførelsen af grupper af tværsektoralt samarbejde mellem tjenesteydelser, erhvervsliv og videnskabelige institutter samt et *forbedret samarbejde og integration af havtilsynet* med henblik på skibsfartsikkerhed og miljøbeskyttelse.

3.8. Fiskeri

Sortehavet er en vigtig fiskeriregion, og de fleste bestande er grænseoverskridende. En række af dem befinder sig i en mindre god tilstand, og der skal derfor *gøres en indsats på regionalt plan, hvis de skal stige igen*. EU vil søge at fremme en *bæredygtig udvikling gennem fiskeristyring, forskning, dataindsamling og vurderinger af bestanden* i sortehavsområdet. Der bør undersøges nye muligheder for at *udnytte fiskeressourcerne i området bæredygtigt og ansvarligt*. Mulighederne ved den almindelige fiskerikommission for middelhavsområdet, hvis mandat også omfatter Sortehavet, *bør udnyttes bedre*.

3.9. Handel

EU er en vigtig økonomisk medspiller og handelspartner for sortehavslandene, og et væsentligt element i forholdet er et tættere økonomisk samarbejde og handelspræferencer. Når samtlige stater omkring Sortehavet tiltræder WTO, og forhandlingerne om nye partnerskabs- og samarbejdsaftaler er tilendebragt, vil der være taget et væsentligt skridt på vejen mod liberalisering i regionen, og EU vil *fortsat støtte denne proces*.

Gennemførelsen af de handelsmæssige og økonomiske bestemmelser i ENP's handlingsplaner, især fremtidige markedsøkonomiske reformer og en progressiv reguleringsmæssig harmonisering af lovgivning og praksis i forhold til EU's handelsrelaterede regelsæt vil fortsat spille en vigtig rolle i lettelsen af samhandelen og integrationen.

Regionale samarbejdsorganisationer omkring Sortehavet har fremlagt adskillige initiativer om udvikling af frihandelsområder. EU er principielt for initiativer, der hjælper med til at sikre reel handelsliberalisering, såfremt dette er foreneligt med den multilaterale handelsorden og i øvrigt afspejler de gældende aftaler mellem EF og de pågældende stater. Ved ethvert initiativ skal der tages højde for, at EU's medlemsstater og lande, der er tilsluttet EU's fælles handelspolitik gennem en toldunion, ikke kan deltage selvstændigt i regionale frihandelsordninger.

3.10. Forsknings- og uddannelsesnet

Kommissionen agter at *understøtte, at alle landene i området forbindes med det paneuropæiske forskningsgrundlag GEANT*.

Der er en fælles interesse i at sørge for *forbindelser med høj hastighed mellem forsknings- og uddannelsessamfundet* og i at fremme *retlig og reguleringsmæssig harmonisering af disse landes systemer med EU's regelsæt*. Dette indebærer, at der skal *oprettes uafhængige og effektive reguleringsmyndigheder*. Der er desuden behov for at *fremme brugen af en bredbåndsinfrastruktur og indførelse af online-tjenester* inden for e-administration, e-business, e-sundhed og brugen af it i uddannelse og forskning.

Tempus-programmet vil fungere som et nyttigt instrument til etablering af samarbejdsprojekter mellem universiteter i EU og sortehavsområdet med fokus på reform af de højere uddannelser.

3.11. Videnskab og teknologi

Kommissionen agter at fremme kapacitetsbygning og politisk dialog om videnskab og teknologi med sortehavslandene, især ved brug af de nye instrumenter, der er til rådighed i syvende forskningsrammeprogram (FP7). Den vil sikre, at *specifikke forskningsaktiviteter og emner af fælles interesse indgår i FP7-arbejdsprogrammerne* og vil fremme synergien mellem aktiviteter, der finansieres under FP7-fundede og andre hensigtsmæssige finansielle instrumenter fra EF.

3.12. Beskæftigelse og arbejdsmarked

Partnerlandene i sortehavsområdet står over for lignende udfordringer, f.eks. høj ledighed, en udbredt "sort" økonomi samt spørgsmål i forbindelse med fremme af meningsfuldt arbejde, arbejdsmarkedsdialog, social beskyttelse og ligestilling. Bekæmpelse af fattigdom og social udelukkelse er defineret som prioriteter i flere ENP-handlingsplaner. Bedre integration af etniske mindretal og bekæmpelse af diskrimination er afgørende for den sociale samhørighed i mange partnerlande ved Sortehavet. Samarbejde om disse spørgsmål på regionalt plan kan være værdifuldt, især hvad angår *udveksling af oplysninger og bedste praksis samt initiativer til synliggørelse, herunder oplæringsprogrammer for involverede tjenestemænd, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundets organisationer*. EU bør støtte sådanne aktiviteter gennem hensigtsmæssige tekniske bistandsprogrammer.

3.13. Regionaludvikling

Med Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse bliver der for første gang adgang til finansieringskilder via EU's regionalpolitik til områder på sortehavskysten. Regionalpolitikprogrammerne i disse to medlemsstater vil bidrage til at forbedre kystområdernes konkurrenceevne og navnlig miljøforholdene med et særlig fokus på Lissabon- og Göteborg-dagsordenerne. Erfaringerne med disse programmer vil kunne bruges rundt omkring ved Sortehavet gennem de samarbejdsprogrammer, der er nævnt i punkt 4.

4. GRÆNSEOVERSKRIDENDE SAMARBEJDE (GS) SAMT DE LOKALES OG CIVILSAMFUNDETS ROLLE

Kommissionen har etableret et GS-program som led i det europæiske naboskabs og partnerskabsinstrument (ENPI). Dette "havbassinprogram" fokuserer på *støtte til civilsamfundet og samarbejde på lokalt plan* i kystområderne ved Sortehavet. Programmet vil blive administreret lokalt i regionen, og partnerne har fælles ansvar for gennemførelsen.

Programmet vil gøre det lettere fortsat at udvikle kontakterne mellem *byer og samfund ved Sortehavet og universiteter, kulturaktører og civilsamfundets organisationer, herunder forbrugersammenslutninger*. Dette kan være væsentligt i konfliktramte områder, hvor deltagere fra civilsamfundet er særligt nyttige ved udvikling af samarbejde med og blandt indbyggerne.

Der vil tillige blive indført nye grænseoverskridende samarbejdsprogrammer mellem Bulgarien og Rumænien (som finansieres via Den Europæiske Fond for Regionaludvikling)

og mellem Bulgarien og Tyrkiet (som finansieres via førtiltrædelsesinstrumentet). Begge vil kunne understøtte initiativer til havs og på kysterne, som kan hjælpe til at udvikle kontakter og samarbejde langs Sortehavets vestkyst.

5. STYRKELSE AF ENP

Fem lande i sortehavsområdet er ENP-partnere. Styrkelsen af den europæiske naboskabspolitik, herunder opbygning af en tematisk søjle i ENP og gradvis udvikling af dybtgående og omfattende frihandelsaftaler, vil berige sortehavssamarbejdet i væsentlig grad. Fjernelse af hindringer for den legitime rejsetrafik, den nye uddannelsesordning, som indgår i samarbejdsdelen af Erasmus Mundus-programmet, samt mere samarbejde mellem universiteterne kan hjælpe med at skabe regionale kontakthaver.

Den foreslåede naboskabsinvesteringsfacilitet for lande med ENP-handlingsplaner kan bidrage til forberedelse og samfinansiering af investeringer i infrastruktur, især inden for energi, transport og miljø, i tæt samarbejde med internationale finansieringsinstitutter, specielt EIB og EBRD.

6. DE REGIONALE ORGANISATIONERS ROLLE

Kommissionen foreslår ikke, at der oprettes nye institutioner eller bureaukratiske strukturer. Sortehavsstaterne forbliver EU's væsentligste samtalepartnere, uanset om der er tale om bilaterale forbindelser eller drøftelser på regionalt plan. Hovedparten af EF's bidrag vil fortsat blive kanaliseret gennem de etablerede sektorprogrammer, som Kommissionen administrerer.

EU bør imidlertid være klar til at styrke kontakten med de regionale organisationer. EU's regionale initiativ for Sortehavet sigter mod et omfattende partnerskab, der omfatter alle lande i regionen, og derfor er den brede medlemsskare af "Organisation of the Black Sea Economic Cooperation" (BSEC)¹⁰, og det at Rusland og Tyrkiet er blandt de stiftende medlemmer en klar fordel, der i væsentlig grad kan medvirke til at sortehavssynergien bliver en succes.

Forbindelserne mellem EU og BSEC skal overvejende tjene til dialog på regionalt plan. Heri kan indgå møder mellem højtstående embedsmænd med henblik på bedre samordning af konkrete projekter.

Som lancering kan tænkes en politisk begivenhed på højt niveau med politisk orientering og eksponering af EU's sortehavssynergi. Hvis partnerne i sortehavssynergien i lyset af konkrete fremskridt beslutter dette, kan der afholdes jævnlige ministermøder mellem EU og BSEC-lande. Møder mellem EU og ENP-partnerne fra sortehavsområdet kan organiseres i sammenhæng med disse møder og skabe lejlighed for at drøfte spørgsmål i forbindelse med ENP. Sortehavssynergien skal også bygge på de nyttige kontakter, der allerede nu findes mellem Europa-Parlamentet og BSEC's parlamentsforsamling.

¹⁰ BSEC blev oprettet i 1992 og omdannet til en international organisation i 1999. Oprindeligt var der mest tale om et økonomisk samarbejde, men fokus er gradvis blevet øget. Medlemmerne er alle sortehavslande, som er opført i fodnote 1, samt Albanien og Serbien.

Her og nu har syv EU-medlemsstater observatørstatus i BSEC¹¹. Som reaktion på BSEC's initiativ agter Kommissionen også at anmode om observatørstatus og at støtte EU-lande, der søger om denne status.

Samtidig står Kommissionen åben for alle hensigtsmæssige samarbejdsmuligheder, der måtte komme fra andre regionale organer og initiativer. På grund af dets fokus på regionalt partnerskab og netværk kan "Black Sea Forum"¹² blive særdeles nyttigt på civilsamfundsplan uden for regeringens sfære.

7. FINANSIEL STØTTE

Som et generelt princip skal der samfinansieres. Finansiell støtte fra EF kan efter omstændighederne stilles til rådighed som led i nationale, regionale og grænseoverskridende programmer under ENPI, andre eksterne bistandsinstrumenter og (for EU-medlemsstater) Den Europæiske Fond for Regionaludvikling. De nye EF-finansieringsinstrumenter er mere fleksible, hvilket forventes at lette finansieringen af regionale samarbejdsinitiativer.

EBRD's og EIB's samt Black Sea Trade and Development Banks¹³ regionale aktiviteter er allerede væsentlige og sortehavssynergien kan åbne for nye muligheder, herunder udvikling af mekanismer for fælles finansiering, som bygger på erfaringerne fra ordninger som partnerskaberne inden for den nordlige dimension.

8. KONKLUSION

Den regionale konstellation omkring Sortehavet har forandret sig radikalt i de seneste år og vil fortsat udvikle sig. På disse betingelser vil EU's nye regionale samarbejdsinitiativ være et nyttigt supplement til dets nuværende brede spektrum af bilaterale og sektorale aktiviteter.

Den Europæiske Unions tilstedeværelse i sortehavsområdet åbner nye perspektiver og muligheder. Dette kræver en mere sammenhængende og mere langsigtet indsats, som vil hjælpe med til at gribe disse muligheder og bringe øget stabilitet og velstand til området. Et større EU-engagement i det regionale samarbejde omkring Sortehavet vil bidrage til dette mål.

¹¹ Tjekkiet, Tyskland, Frankrig, Italien, Østrig, Polen og Slovakiet.

¹² Black Sea Forum er et rumænsk initiativ.

¹³ Black Sea Trade and Development Bank (BSTDB) har hjemsted i Thessaloniki. Aktionærerne er de stiftende medlemsstater af BSEC.

ANNEX I

Recent and Ongoing EU activities at regional level

Already in a 1997 Communication¹⁴, the Commission stressed the need to support cooperation in the Black Sea region and suggested appropriate areas for Community programmes. In the ensuing period the EC has contributed to a number of initiatives and cooperation programmes of regional relevance, notably:

1. THE BAKU INITIATIVE

This is a framework to enhance cooperation in both the energy and transport fields and to stimulate progressive convergence towards EC principles.

2. THE INOGATE PROGRAMME

The INterstate Oil and GAs To Europe pipelines, INOGATE, improves the security of energy supply through multi-annual technical assistance programmes. It is supported by the EU-Black Sea and Caspian Sea Basin and its Neighbouring Countries Energy Cooperation Secretariat, as was agreed at the Astana Ministerial Conference on 30 November 2006.

3. ENERGY INFRASTRUCTURE

The Commission has been working with others on upgrading the energy infrastructure. Major projects have been carried out, including the Baku-Supsa and the Baku-Tbilisi-Ceyhan oil pipelines as well as the Baku-Tbilisi-Erzurum gas pipeline. Furthermore, a number of projects of new energy infrastructure are currently considered. These include the reversal of the Brody-Odessa pipeline and its extension to Plock in Poland, as well as the Constanza-Omisalj-Trieste, Burgas-Vlore and Burgas-Alexandroupolis oil pipelines. In addition, the Commission has acted as a catalyst for the agreement between Greece and Turkey for the completion of a gas pipeline linking the two countries with a possible extension to Italy.

4. TRACECA

The TRANsport Corridor Europe Caucasus Central Asia (TRACECA) programme provides technical assistance covering road, rail, aviation and maritime transport connections from Central Asia to Europe. It was originally a Community programme but since 1999 it is regulated by a multilateral agreement with intergovernmental structures.

5. HIGH LEVEL GROUP INITIATIVES

In 2004, the European Commission established the High Level Group on the Extension of the Major Trans-European Transport Axes to the Neighbouring Countries and Regions. The HLG

¹⁴ COM(97) 597 final. Communication on Regional Cooperation in the Black Sea Area

delivered its recommendations in December 2005. Many of the initiatives put forward by the High Level Group are pertinent to the Black Sea region.

6. ENVIRONMENT

The Commission actively contributes to the work of the Black Sea Commission, the executive body of the Convention on the Protection of the Black Sea against Pollution, which was signed in 1992 by the six littoral states. Furthermore, the Commission chairs the Danube Black Sea Task Force, which was set up by the countries of the Danube-Black Sea region in 2001 to encourage a strategic focus on investments in the field of water.

7. CONFLICT RESOLUTION

The Commission has contributed to activities aiming at conflict resolution, notably through the Border Assistance Mission for Moldova and Ukraine.

8. NATIONAL RESEARCH AND EDUCATION NETWORKS

The interconnection of the National Research and Education Networks (NRENs) to the pan-European research backbone GEANT has been achieved for all the European Union Member States and Candidate Countries. As regards Moldova and the Caucasus countries, they are only linked with very limited capacity, while the Ukraine is not linked at all, which constitutes a major blocking factor to the further development of research and education efforts in the region.

9. SCIENCE AND TECHNOLOGY

Efforts to consolidate the potential of the Black Sea countries and to establish stronger links with the scientific community of the EU were spearheaded by the INCO Programme of the 6th Framework Programme for Science, Technology and Development (2002-2006). This programme was aimed at the Bulgaria, Romania and Turkey as well as eastern ENP partners. The Framework Programme included additional and substantial cooperation with the latter, particularly through the INTAS Programme which focused on cooperation between the EU and Eastern Europe and Central Asia. In September 2005, the Ministers of countries that belong to BSEC adopted a '*BSEC Action Plan on cooperation in science and technology*'. This plan was developed with European help for a 4 years period. It aims at enhancing S&T cooperation among the Black Sea countries as well as between BSEC and the EU. The Commission participates in all S&T Working Group meetings to assist in the implementation of the Action Plan.

Annex II - Black Sea Country Map

MapID: 1490
Production Date: 21 February 2007
Scale 1:9,000,000 for A4 printing ; Projection: World Mercator ; Source: Gaull Administrative dataset (Reference 2006)